

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (devintoji kolegija) SPRENDIMAS

2023 m. sausio 12 d.*

„Apeliacinis skundas – Konkurencija – Karteliai – SESV 101 straipsnis – Europos Komisijai pateiktas skundas – Komisijos sprendimas atmesti skundą – Ieškinys dėl panaikinimo – Terminas atsiliepimui į ieškinį pateikti“

Byloje C-719/21 P

dėl 2021 m. lapkričio 25 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Frédéric Jouvin, gyvenantis Kliši (Prancūzija), atstovaujamas advokato L. Bôle-Richard,

apeliantas,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Europos Komisijai, atstovaujamai A. Boitos, B. Ernst ir A. Keidel,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (devintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė L. S. Rossi (pranešėja), teisėjai S. Rodin ir O. Spineanu-Matei,

generalinė advokatė L. Medina,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: prancūzų.

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu Frédéric Jouvin prašo Teisingumo Teismo panaikinti 2021 m. balandžio 26 d. Bendrojo Teismo nutartį *Jouvin / Komisija* (T-472/20 ir T-472/20 AJ II, nepaskelbta Rink., EU:T:2021:215; toliau – skundžiama nutartis), kuriuo tas teismas kaip akivaizdžiai teisiškai nepagrįstą atmetė jo ieškinį dėl 2020 m. gegužės 28 d. Komisijos sprendimo C(2020) 3503 *final* atmesti jo skundą dėl tariamų SESV 101 straipsnio pažeidimų (toliau – ginčijamas sprendimas) panaikinimo.

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EB) Nr. 773/2004

- 2 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 773/2004 dėl bylų nagrinėjimo Komisijoje pagal [SESV 101] ir [102] straipsnius tvarkos (OL L 123, 2004, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 81) 7 straipsnyje „Skundų atmetimas“ nurodyta:

„1. Kai Komisija mano, kad, remiantis jos turima informacija, nėra pakankamo pagrindo imtis veiksmų dėl skundo, ji informuoja pareiškėją apie savo motyvus ir nustato terminą, per kurį pareiškėjas gali pateikti savo požiūrį raštu. Komisija nėra įpareigota atsizvelgti į jokių papildomus pareiškimus raštu, gautus pasibaigus nustatytam terminui.

2. Jei pareiškėjas pateikia savo požiūrį per Komisijos nustatytą terminą, bet dėl pareiškėjo raštu pateiktų pareiškimų skundas nėra įvertinamas kitaip, Komisija atmeta skundą savo sprendimu.

<...>“

Gairės dėl horizontaliųjų bendradarbiavimo susitarimų

- 3 Komisijos SESV 101 straipsnio taikymo horizontaliesiems bendradarbiavimo susitarimams gairių (OL C 11, 2011, p. 1; toliau – gairės dėl horizontaliųjų bendradarbiavimo susitarimų) 7 skyrius skirtas „standartizavimo susitarimams“. Šiame skyriuje visų pirma yra šių gairių 280–286 punktai, juose nustatytos sąlygos, kuriomis standartizavimo susitarimai, kuriais gali būti sukuriama įtaka rinkoje, iš esmės nepatenka į SESV 101 straipsnio 1 dalies taikymo sritį.

Teisingumo Teismo procedūros reglamentas

- 4 Teisingumo Teismo procedūros reglamento 51 straipsnyje „Terminas dėl nuotolių“ nustatyta:

„Procesiniai terminai dėl nuotolių pratęsimi fiksuotu dešimties dienų laikotarpiu.“

- 5 Šio Procedūros reglamento 172 straipsnyje „Atsiliepimą į apeliacinį skundą galinčios pateikti šalys“ nurodyta:

„Bet kuri iš atitinkamos Bendrojo Teismo nagrinėtos bylos šalių, turinti suinteresuotumą, kad apeliacinis skundas būtų patenkintas arba atmestas, gali per du mėnesius nuo apeliacinio skundo įteikimo pateikti atsiliepimą į apeliacinį skundą. Atsiliepimo į apeliacinį skundą pateikimo terminas nepratęsiamas.“

Ginčo aplinkybės ir ginčijamas sprendimas

- 6 Skundžiamos nutarties 1–12 punktuose Bendrasis Teismas apibendrina ginčo aplinkybes ir jas išdėstė taip:
- „1. 2001 m. birželio 27 d. [apeliantas] <...> užregistravo patentus, susijusius su siuntų surinkimu ir paskirstymu keliose šalyse ir [Europos] lygiu, ir 2003 m. sausio 31 d., naudodamas šiuos patentus, pateikė *La Poste* grupei projektą „Ripost“.
 2. 2017 m. kovo 12 d. [apeliantas] pateikė skundą dėl *La Poste* grupės padaryto SESV 102 straipsnio pažeidimo. Ši grupė, teikianti pašto paslaugas Prancūzijoje, tariamai pažeidė [apelianto] patentus, susijusius su siuntų surinkimu ir paskirstymu.
 3. 2017 m. kovo 31 d. rašte Komisija iš esmės nurodė, kad *La Poste* grupės elgesys, darant prielaidą, kad jis įrodytas, veikia yra patento pažeidimas, o ne piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi pagal SESV 102 straipsnį, ir kad dėl šios priežasties ji [apelianto] rašto išsamiau nenagrinės.
 4. 2017 m. spalio 4 d. [apeliantas] išsiuntė Komisijai raštą, [jame], remdamasis SESV 101 straipsniu, performulavo savo skundą dėl tarpvalstybinio kartelio, kurį sudaro pašto paslaugų teikėjai, pašto siuntų frankavimo mašinų bei programinės įrangos ir pašto rūšiavimo įrangos gamintojai, elektroninės prekybos, kaip antai *Amazon*, klientai ir tarptautinės standartizacijos institucijos <...>
 5. 2017 m. lapkričio 29 d. įvyko telefoninė konferencija su Komisija.
 6. 2017 m. gruodžio 1, 12 ir 13 d., 2018 m. sausio 22 d., gegužės 15 d. bei lapkričio 20 d. ir 2019 m. vasario 22 d. [apeliantas] išsiuntė Komisijai raštus, [juose] nurodė, kad rengia trečiąją skundo versiją.
 7. 2019 m. balandžio 5 d. [apeliantas] išsiuntė Komisijai raštą, [jame] pateikė naujų duomenų.
 8. 2019 m. liepos 30 d. raštu Komisija informavo [apeliantą], kad nėra pakankamo pagrindo tenkinti jo skundą.
 9. 2019 m. rugsėjo 14 d. [apeliantas] išsiuntė Komisijai pastabas, [jomis] pakeitė skundo apimtį, ir nurodė, kad atsisako priekaištų dėl *La Poste* grupės, *Amazon* ir kai kurių pašto paslaugų teikėjų piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi, ir paliko tik priekaištus dėl SESV 101 straipsnio pažeidimo.
 10. Skunde pateikti keturi priekaištai dėl SESV 101 straipsnio pažeidimo, t. y. dėl baudžiamojo [apelianto] patentų pažeidimo; dėl kartelyje dalyvaujančių įmonių, kurioms [apeliantas] nesėkmingai bandė suteikti licencijas naudoti savo patentus, atlikto neteisėto derybų nutraukimo; dėl kolektyvinio jo patentų boikoto vykdamas baudžiamojo pažeidimo, neteisėto derybų nutraukimo ir kitus neteisėtus suderintus veiksmus ir galiausiai dėl tarptautinių institucijų nustatytų standartų, kuriais pažeidžiami [apelianto] patentai.
 11. 2020 m. gegužės 28 d. Komisija priėmė [ginčijamą] sprendimą.

12. [Ginčijamame] sprendime nurodyta, jog skundas buvo atmestas dėl to, kad nagrinėtu atveju tikimybė nustatyti Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimą buvo ribota. Ši išvada buvo pagrįsta dviem pagrindiniais argumentais. Komisija nusprendė, kad iškelta problema nėra susijusi su konkurencijos teise. Be to, remdamasi pateikta informacija ji negalėjo daryti išvados ar net pagrįstai įtarti, kad yra slaptas atitinkamų įmonių susitarimas.“

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiama nutartis

- 7 2020 m. spalio 15 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo apelianto ieškinį dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo.
- 8 Grįsdamas savo ieškinį jis nurodė penkis pagrindus. Šie pagrindai buvo atitinkamai grindžiami tuo, kad Komisija atliko akivaizdžiai klaidingą Sąjungos intereso vertinimą, kad kruopščiai ir nešališkai neišnagrinėjo apelianto skundo, kad piktnaudžiavimo įgaliojimais, nes pateko į interesų konflikto situaciją ir naudojo vilkinimo taktiką prieš apeliantą dėl jo reikalavimų, taip pat teisės klaida, nes nenusprendė, kad buvo diskriminacija dėl galimybės dalyvauti standartų rengimo procese ir susipažinti su šių procesų rezultatu ir ataskaitomis, ir galiausiai teisės klaida, nes nekonstatavo, kad buvo pažeista SESV 101 straipsnio 1 dalis.
- 9 Bendrasis Teismas atmetė visus šiuos pagrindus kaip akivaizdžiai nepagrįstus.

Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

- 10 Apeliantas Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą nutartį,
 - patenkinti pirmojoje instancijoje pareikštus reikalavimus ir grąžinti bylą Komisijai,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 11 Komisija prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš apelianto bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

Dėl nepriimtinumų grindžiamo prieštaravimo, susijusio su tuo, kad Komisija pavėluotai pateikė atsiliepimą į apeliacinį skundą

- 12 Dublike [apeliantas] teigia, kad Komisijos atsiliepimas į apeliacinį skundą yra nepriimtinas, nes buvo pateiktas pavėluotai. Jis tvirtina, kad šis 2022 m. vasario 22 d. gautas atsiliepimas buvo pateiktas praėjus daugiau nei dviem mėnesiams nuo 2021 m. lapkričio 25 d., t. y. apeliacinio skundo pateikimo dienos. Todėl atsiliepimas į apeliacinį skundą turi būti pripažintas nepriimtiniu, nes Komisija nepateikė įrodymų dėl datos, kurią jai buvo įteiktas apeliacinis skundas.
- 13 Komisija prašo atmesti šį prieštaravimą.

- 14 Pagal Procedūros reglamento 172 straipsnį bet kuri iš atitinkamos Bendrojo Teismo nagrinėtos bylos šalių, turinti suinteresuotumą, kad apeliacinis skundas būtų patenkintas arba atmestas, gali per du mėnesius „nuo apeliacinio skundo įteikimo“ pateikti atsiliepimą į apeliacinį skundą. Remiantis Procedūros reglamento 51 straipsniu, šis procesinis terminas pratęsiamas fiksuotu 10 dienų terminu dėl nuotolių. Todėl terminas, per kurį turi būti pateiktas atsiliepimas į apeliacinį skundą, yra du mėnesiai ir dešimt dienų nuo apeliacinio skundo įteikimo.
- 15 Nagrinėjamu atveju, kaip matyti iš Komisijos rašytinių pastabų, apeliacinis skundas jai buvo įteiktas 2021 m. gruodžio 13 d. Todėl dviejų mėnesių ir dešimties dienų terminas atsiliepimui į apeliacinį skundą pateikti, kuris pradedamas skaičiuoti nuo šios datos, baigėsi 2022 m. vasario 23 d.
- 16 Kadangi Komisijos atsiliepimas į apeliacinį skundą buvo pateiktas 2022 m. vasario 22 d., reikia atmesti nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą, susijusį su jo pavėluotu pateikimu.

Dėl esmės

- 17 Grįsdamas apeliacinį skundą apeliantas nurodo tris pagrindus. Pirmasis pagrindas iš esmės grindžiamas klaidingu faktinių aplinkybių kvalifikavimu, teisės klaida dėl reikalaujamo įrodymų lygio, įrodymų iškraipymu ir pareigos motyvuoti pažeidimu, kiek tai susiję su Bendrojo Teismo išvada dėl įtariamų pažeidėjų skaičiaus. Antrasis pagrindas iš esmės grindžiamas įrodymų dėl tariamo rinkų pasidalijimo iškraipymu. Trečiasis pagrindas iš esmės grindžiamas teisės klaida ir pareigos motyvuoti pažeidimu, kiek tai susiję su apelianto argumentų dėl standartizavimo susitarimų kvalifikavimu.

Dėl pirmojo pagrindo, iš esmės grindžiamo klaidingu faktinių aplinkybių kvalifikavimu, teisės klaida dėl reikalaujamo įrodymų lygio, įrodymų iškraipymu ir pareigos motyvuoti pažeidimu, kiek tai susiję su Bendrojo Teismo išvada dėl įtariamų pažeidėjų skaičiaus

– Šalių argumentai

- 18 Nurodydamas pirmąjį pagrindą apeliantas, pirma, tvirtina, kad skundžiamos nutarties 37 punkte Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, jog jis neįrodė, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai atmetė jos teiginius dėl slaptos įmonių susitarimo buvimo. Jis tvirtina, jog pirmojoje instancijoje pateikė argumentą, grindžiamą tuo, kad Komisija akivaizdžiai klaidingai vertino Sąjungos interesą, kai nekonstatavo, jog buvo sudarytas slaptas susitarimas, ir nenusprendė, jog dėl šio susitarimo buvo galima nustatyti tarptautinį standartą pažeidžiant apelianto intelektualinės nuosavybės teises.
- 19 Dublike apeliantas pridūrė, jog, priešingai, nei atsiliepime į apeliacinį skundą teigia Komisija, tai, kad standartizacijos proceso dalyviai nesilaiko pareigos deklaruoti savo intelektualinės nuosavybės teises ir galimas trečiųjų asmenų turimas teises, įskaitant šiuo atveju apelianto patentus, yra ne individualus kiekvienos atitinkamos įmonės neveikimas, o antikoncepcinis šių įmonių veiksmų derinimas. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamos nutarties 38 punkte nusprendė, kad Komisija pagrįstai konstatavo, jog remiantis apelianto pateiktais duomenimis nebuvo įmanoma daryti išvados, kad galima „pagrįstai įtarti“, kad skunde nurodytos įmonės sudarė slaptą susitarimą.

- 20 Antra, apeliantas teigia, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą ir pažeidė pareigą motyvuoti savo sprendimą, kai skundžiamos nutarties 38 punkte reikalavo, kad jis įrodytų, jog dėk labai didelio pažeidėjų skaičiaus buvo galima paneigti Komisijos vertinimą, kad nėra įrodymų, jog jo skunde nurodytos įmonės sudarė slaptą susitarimą.
- 21 Apelianto teigimu, tuo, kad yra labai didelis pažeidėjų skaičius, nesiekama paneigti šio vertinimo ir tai tik rodo, kad iš esmės neįmanoma patraukti atsakomybėn kiekvieno įtariamo pažeidėjo. Taigi tuo, kad yra labai didelis pažeidėjų skaičius, nesiekama sustiprinti šio slapto susitarimo įrodymo, kuris jau buvo pateiktas per administracinę procedūrą ir pakartotas ieškinyje pirmojoje instancijoje. Taigi skundžiamos nutarties 38 punkte išdėstyti motyvai neturi prasmės, nes apeliantas slapto susitarimo sudarymą grindė ne tuo, kad yra didelis įtariamų pažeidėjų skaičius, o tuo, kad prieš prasidedant standartizacijos procesui kelios šiame procese dalyvaujančios įmonės buvo informuotos apie jo patentų rinkinį ir kad jos neįvykdė pareigos deklaruoti. Todėl nuoroda į labai didelį pažeidėjų skaičių iškreipia jam pateiktus įrodymus.
- 22 Komisija tvirtina, jog apeliacinio skundo pirmasis pagrindas yra nepriimtinas, kiek apeliantas teigia, kad buvo iškraipyti įrodymai arba faktinės aplinkybės, ir, kiek tai susiję su kitais jo pateiktais argumentais, nereikšmingas arba akivaizdžiai nepagrįstas.

– *Teisingumo Teismo vertinimas*

- 23 Reikia priminti, kad Bendrajame Teisme pareikšto ieškinio pirmasis pagrindas buvo grindžiamas tuo, kad Komisija akivaizdžiai klaidingai įvertino Sąjungos interesą. Nurodydamas šį pagrindą apeliantas tvirtina, kad Komisija neįvertino tariamo SESV 101 straipsnio pažeidimo svarbos ir sunkumo.
- 24 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad skundžiamos nutarties 30–34 punktuose priminęs Komisijos įgaliojimus nagrinėjant jai pateiktus skundus ir skundo pateikėjo vaidmenį, tos nutarties 36–38 punktuose atmesdamas apelianto argumentus Bendrasis Teismas nurodė:
- „36. <....> reikia pažymėti, kad [ginčijamo] sprendimo 36, 40, 43 ir 46 konstatuojamosiose dalyje Komisija nurodė, jog remdamasi [apelianto] pateikta informacija negali daryti išvados ar net pagrįstai įtarti, kad yra slaptas skunde nurodytų įmonių susitarimas. [Ginčijamo] sprendimo 36, 39 ir 46 konstatuojamosiose dalyse ji taip pat iš esmės nusprendė, kad skundžiamas elgesys patenka ne į konkurencijos teisės, o į intelektinės nuosavybės teisės taikymo sritį, t. y. nustatant minėtą standartą nebuvo atsižvelgta į [apelianto] intelektinės nuosavybės teises. Tai buvo viena iš priežasčių, kuria Komisija grindė savo išvadą, kad nagrinėjamu atveju tikimybė nustatyti Sąjungos konkurencijos teisės pažeidimą yra nedidelė, ir ja pagrindė atsisakymą toliau nagrinėti [apelianto] skundą.
37. Taigi, kadangi [apeliantas] neįrodė, kad priedama prie šios išvados Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, ji pagrįstai konstatavo, kad nebuvo pakankamo Sąjungos intereso toliau nagrinėti [apelianto] nurodytas faktines aplinkybes.
38. [Apelianto] nurodyta aplinkybė, kad skundžiamais veiksmais buvo susiję su labai dideliu įtariamų pažeidėjų skaičiumi, negali paneigti šios išvados, nes jis neįrodė, jog ši aplinkybė, darant prielaidą, kad ji nustatyta, paneigia Komisijos padarytą išvadą, jog nėra įrodymų, kad jo skunde nurodytos įmonės sudarė slaptą susitarimą, arba jog skundžiamas elgesys pirmiausia patenka į intelektinės nuosavybės teisės taikymo sritį.“

- 25 Iš skundžiamos nutarties 36 ir 37 punktų matyti, kad Bendrasis Teismas, remdamasis tos nutarties 30–34 punktuose nurodyta jurisprudencija, išnagrinėjo, ar Komisija pasinaudojo diskrecija nagrinėti skundus ir, be kita ko, palygino tariamo pažeidimo pobūdį, tikimybę, kad jį bus galima įrodyti, ir Sąjungos interesą.
- 26 Pirma, reikia pažymėti, kad argumentais dėl skundžiamos nutarties 36 ir 37 punktų apeliantas nenurodo teisės klaidos, padarytos Bendrojo Teismo motyvuose, bet iš tikrųjų siekia, kad Teisingumo Teismas iš naujo įvertintų įrodymus, ir jo prašo konstatuoti, kad Bendrasis Teismas, nepadarydamas „tokios pačios klaidos“ kaip Komisija, „negalėjo perimti“ faktinių aplinkybių, susijusių su apelianto skunde nurodytų įmonių slapto susitarimo buvimu, dėl kurių Komisija priėmė ginčijamą sprendimą, vertinimo.
- 27 Tokie argumentai yra nepriimtini. Pagal suformuotą jurisprudenciją tik Bendrasis Teismas turi jurisdikciją konstatuoti faktines aplinkybes, išskyrus atvejus, kai jo konstatuotų aplinkybių ir tikrovės neatitiktis matyti iš jam pateiktos bylos medžiagos, ir įvertinti įrodymus, kuriais remtasi. Taigi šių faktinių aplinkybių konstatavimas ir šių įrodymų vertinimas, išskyrus atvejus, kai jie buvo iškraipyti, nėra teisės klausimas, kurio kontrolę vykdo Teisingumo Teismas (2018 m. rugsėjo 20 d. Sprendimo *Agria Polska ir kt. / Komisija*, C-373/17 P, EU:C:2018:756, 32 punktas ir 2022 m. birželio 30 d. Sprendimo *Fakro / Komisija*, C-149/21 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2022:517, 45 punktas), nes nagrinėdamas apeliacinį skundą Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos iš naujo nagrinėti faktinių aplinkybių ir įrodymų.
- 28 Be to, aplinkybės, kad apeliantas Bendrajame Teisme „nurodė“ pagrindą, susijusį su akivaizdžia vertinimo klaida, akivaizdžiai negali pakakti jo priekaištui, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamos nutarties 37 punkte nusprendė, jog apeliantas „neįrodė“, kad ginčijamame sprendime Komisijai darant išvadą padaryta akivaizdi vertinimo klaida, pagrįsti.
- 29 Antra, dėl apelianto argumentų, susijusių su skundžiamos nutarties 38 punktu, pirmiausia, kalbant apie tariamą Bendrojo Teismo pareigos motyvuoti pažeidimą, reikia priminti, kad ši pareiga, kuri yra esminis procesinis reikalavimas, turi būti atskirta nuo motyvų pagrįstumo, kuris susijęs su ginčijamo akto teisėtumu iš esmės (šiuo klausimu žr. 2016 m. lapkričio 30 d. Sprendimo *Komisija / Prancūzija ir Orange*, C-486/15 P, EU:C:2016:912, 79 punktą ir 2022 m. birželio 30 d. Sprendimo *Fakro / Komisija*, C-149/21 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2022:517, 180 punktą).
- 30 Apelianto pateiktas priekaištas, kad motyvai, kuriais skundžiamos nutarties 38 punkte rėmėsi Bendrasis Teismas, „neturi prasmės“, yra susijęs ne su nemotyvavimu ar nepakankamu motyvavimu, o su šių motyvų tinkamumu ar pagrįstumu.
- 31 Antra, dėl apelianto priekaišto dėl tame skundžiamos nutarties punkte pateikto vertinimo pagrįstumo reikia konstatuoti, kad jis grindžiamas klaidingu tos nutarties supratimu.
- 32 Minėtos nutarties 38 punkte Bendrasis Teismas iš tiesų pažymėjo, kad apeliantas neįrodė, jog labai didelis įtariamų pažeidėjų skaičius, darant prielaidą, kad ši aplinkybė nustatyta, paneigia Komisijos vertinimą dėl Sąjungos intereso toliau nagrinėti jo nurodytas faktines aplinkybes nebuvimo. Tačiau iš skundžiamos nutarties 36 ir 37 punktų, dėl kurių apeliantas neįrodė, kad juose padaryta teisės klaida, matyti, jog Bendrasis Teismas rėmėsi ne pažeidėjų skaičiumi, kad patvirtintų šį Komisijos vertinimą, o tuo, kad apelianto skundžiamas elgesys patenka ne į konkurencijos teisės, o į intelektinės nuosavybės teisės taikymo sritį.

- 33 Be to, kadangi šiuo aspektu pateiktais argumentais apeliantas neįrodė, kad Bendrasis Teismas iškreipė įrodymus, šie įrodymai turi būti atmesti.
- 34 Taigi pirmasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

Dėl antrojo pagrindo, iš esmės grindžiamo įrodymų dėl tariamo rinkų pasidalijimo iškreipymu

– Šalių argumentai

- 35 Nurodydamas antrąjį pagrindą apeliantas tvirtina, jog skundžiamos nutarties 41 punkte Bendrasis Teismas padarė fakto klaidą, kai nurodė, kad apeliantas per administracinę procedūrą nepateikė argumentų dėl rinkų pasidalijimo. Apeliantas teigia, jog per šią procedūrą, 2018 m. gegužės 15 d. rašte, kuriuo siekta papildyti jau pateiktas dvi skundo versijas, tikrai nurodė, kad esama rinkų pasidalijimo. Bendrasis Teismas nepaminėjo šio rašto, nors jis taip pat buvo pridėtas prie ieškinio pirmojoje instancijoje. Todėl Bendrasis Teismas neteisingai įvertino jam pateiktus įrodymus, nes nenustatė tikrojo vieno iš šių įrodymų turinio ir taip juos iškreipė ir pažeidė pareigą motyvuoti. Taigi skundžiamos nutarties 42 punkte klaidingai nusprendė, jog Komisijai negalima priekaištauti dėl to, kad priimdama ginčijamą sprendimą ji neatsižvelgė į šį raštą.
- 36 Komisija atsikerta, kad šį pagrindą reikia atmesti kaip nepriimtina arba akivaizdžiai nepagrįstą.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 37 Reikia priminti, jog nurodydamas pirmąjį ieškinio dėl panaikinimo pagrindą apeliantas teigė, kad pašto paslaugų teikėjai pasidalijo atitinkamą rinką ir nusprendė patentuotą technologiją pasiūlyti ne langelyje, t. y. ne visuomenei, o tik e. prekybininkams.
- 38 Skundžiamos nutarties 41 ir 42 punktuose atmesdamas šį argumentą Bendrasis Teismas nurodė:
- „41. <...> reikia pažymėti, jog iš 2017 m. spalio 4 d. ir 2019 m. rugsėjo 14 d. [apelianto] raštų bei [ginčijamo] sprendimo 12 ir 24 konstatuojamųjų dalių matyti, kad [apelianto] argumentai dėl rinkų pasidalijimo nebuvo pateikti per administracinę procedūrą.
42. Todėl, remiantis [skundžiamos nutarties] 34 punkte nurodyta jurisprudencija, Komisijai negalima priekaištauti dėl to, kad [ginčijamame] sprendime ji neanalizavo šių argumentų.“
- 39 Kaip matyti iš šio sprendimo 27 punkte nurodytos jurisprudencijos, Bendrojo Teismo atliktas faktinių aplinkybių konstatavimas ir įrodymų vertinimas, išskyrus atvejus, kai jie buvo iškreipyti, nėra teisės klausimas, kurio kontrolę per apeliacinį procesą vykdo Teisingumo Teismas.
- 40 Nagrinėjamu atveju, nors apeliantas formaliai nurodo pareigos motyvuoti pažeidimą bei skundžiamos nutarties 41 punkte Bendrojo Teismo padarytų išvadų iškreipimą ar esminį netikslumą, jo argumentais, kaip matyti iš šio sprendimo 35 punkto, tik siekiama, kad būtų konstatuotas įrodymų iškreipimas. Tačiau pateikiant šiuos argumentus iš tikrųjų apeliacinio skundo stadijoje siekiama nurodyti 2018 m. gegužės 15 d. rašto „tikrojo turinio“ vertinimą ir kad būtų išnagrinėta jo įrodomoji galia, atsižvelgiant į įrodymus, kuriuos išnagrinėjo Bendrasis Teismas ir kurie nurodyti tame pačiame skundžiamos nutarties punkte.

- 41 Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją toks iškraipymas turi būti akivaizdžiai matomas iš bylos medžiagos, nesant reikalo iš naujo vertinti faktinių aplinkybių ir įrodymų (2018 m. lapkričio 6 d. Sprendimo *Scuola Elementare Maria Montessori / Komisija, Komisija / Scuola Elementare Maria Montessori ir Komisija / Ferracci*, C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873, 86 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija), o nagrinėjamu atveju taip nėra.
- 42 Todėl antrasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

Dėl trečiojo pagrindo, iš esmės grindžiamo teisės klaida ir pareigos motyvuoti pažeidimu, kiek tai susiję su apelianto argumentų dėl standartizavimo susitarimų kvalifikavimu

– Šalių argumentai

- 43 Nurodydamas trečiąjį pagrindą apeliantas teigia, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, konstatuodamas įrodymų turinį, kai skundžiamos nutarties 87 ir 88 punktuose atmetė ieškinio dėl panaikinimo ketvirtąjį ir penktąjį pagrindus, remdamasis tuo, kad apeliantas iš esmės jo prašė konstatuoti konkurencijos taisyklių pažeidimą, tačiau nepateikė jokio argumento, kuriuo būtų siekiama įrodyti, kad priimant ginčijamą sprendimą padaryta teisės ar akivaizdi vertinimo klaida arba piktnaudžiauta įgaliojimais.
- 44 Visų pirma apeliantas tvirtina, kad, priešingai, nei nusprendė Bendrasis Teismas, jis jo neprašė tiesiogiai konstatuoti SESV 101 straipsnio pažeidimo. Priešingai, apeliantas įrodė, kad jei Komisija būtų įvertinusi tikrąją per administracinę procedūrą jai pateiktų įrodymų vertę, ji būtų galėjusi tik konstatuoti slaptą skunde nurodytų įmonių susitarimą, todėl ir SESV 101 straipsnio pažeidimą. Šiuo aspektu apeliantas primena, kad ieškinio dėl panaikinimo ketvirtuoju ir penktuoju pagrindais tik buvo „plėtojami ir patikslinami per administracinę procedūrą jau pateikti faktai“.
- 45 Be to, apeliantas teigia, jog Bendrasis Teismas pažeidė pareigą motyvuoti savo sprendimus, kai skundžiamos nutarties 83 punkte nurodė, kad pateikdamas ketvirtąjį ir penktąjį ieškinio pagrindus apeliantas „dėsto savo teoriją dėl [*Global Standards* 1] standartizavimo susitarimo ir jo dalyvių elgesio antikonkurencinio pobūdžio, tačiau nepateikia jokių argumentų, konkrečiai susijusių su [ginčijamu] sprendimu“. Vis dėlto iš visų jo Bendrajame Teisme pateiktų argumentų, ypač iš ieškinio ketvirtojo pagrindo pavadinimo, matyti, kad apeliantas siekė įrodyti, kad Komisija padarė teisės klaidą, kai nekonstatavo, jog jis buvo diskriminuojamas dėl galimybės dalyvauti standartų rengimo procese ir susipažinti su šių procesų rezultatu ir ataskaitomis.
- 46 Galiausiai dėl ieškinio penktojo pagrindo atmetimo apeliantas teigia, jog Bendrasis Teismas taip pat padarė teisės klaidą ir nesilaikė pareigos motyvuoti savo sprendimus, kai nusprendė, kad Komisija, išnagrinėjusi tai, ką jis nurodė, pagrįstai priėmė ginčijamą sprendimą. Apeliantas pažymi, jog pateikdamas ieškinio penktąjį pagrindą tik išdėstė tai, kuo remdamasi Komisija turėjo galėti atlikti ginčijamo sprendimo 42 punkte nurodytą vertinimą, siekdama nustatyti, ar nagrinėjamas susitarimas patenka į SESV 101 straipsnio 1 dalies taikymo sritį, ir, jei taip, ar tenkinamos SESV 101 straipsnio 3 dalies sąlygos. Jis priduria, kad nurodydamas šį ieškinio pagrindą atliko SESV 101 straipsnio taikymo standartizavimo susitarimams sąlygų *in extenso* vertinimą, kad įrodytų, jog Komisija negalėjo atmesti jo skundo.
- 47 Komisija tvirtina, kad trečiasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

– Teisingumo Teismo vertinimas

- 48 Pirmiausia reikia priminti, jog ieškinio dėl panaikinimo ketvirtasis ir penktasis pagrindai atitinkamai buvo grindžiami teisės klaida, nes Komisija nenusprendė, kad buvo diskriminacija dėl galimybės dalyvauti standartų rengimo procese ir susipažinti su šių procesų rezultatu ir ataskaitomis, taip pat teisės klaida, nes Komisija nekonstatavo, kad buvo pažeista SESV 101 straipsnio 1 dalis.
- 49 Kalbant konkrečiai, apeliantas teigė, kad jam buvo užkirstas kelias dalyvauti standartizacijos procese, ypač vykstančiame standartizacijos institucijoje *Global Standards 1* (toliau – GS 1), ir kad įtariamai pažeidėjai nesilaikė pareigų, kylančių iš gairių dėl horizontaliųjų bendradarbiavimo susitarimų, ir nesuteikė jam galimybės susipažinti su standartizacijos siuntų siuntimo ir sekimo rinkoje Sąjungoje proceso rezultatais, o tai yra nesuderinama su SESV 101 straipsnio 1 dalimi.
- 50 Skundžiamos nutarties 83–87 punktuose atmesdamas šiuos argumentus Bendrasis Teismas nurodė:
- „83. Nurodydamas ketvirtąjį ir penktąjį pagrindus [apeliantas] dėsto savo teoriją dėl GS 1 standartizavimo susitarimo ir jo dalyvių elgesio antikonkurencinio pobūdžio, tačiau nepateikia jokių argumentų, konkrečiai susijusių su [ginčijamu] sprendimu.
84. Be to, [apelianto] argumentai iš esmės yra nauji, palyginti su tais, kuriuos jis pateikė per administracinę procedūrą 2019 m. rugsėjo 14 d. rašte ir į kuriuos Komisija atsakė [ginčijamo] sprendimo 38 ir paskesnėse konstatuojamosiose dalyse. Atitinkamai [ginčijamo] sprendimo 40 ir 43 konstatuojamosiose dalyse Komisija padarė išvadą, kad, viena vertus, „remdamasi [pateikta] informacija ji negali daryti išvados ar net pagrįstai įtarti, kad yra slaptas atitinkamų įmonių susitarimas“, ir, kita vertus, „net darant prielaidą, jog paaiškėtų, kad GS 1 veiklos taisyklės yra standartizavimo susitarimas, kuriuo gali būti sukurta įtaka rinkoje, ir neatitinka gairių [dėl horizontaliųjų bendradarbiavimo susitarimų] 270–286 punktuose aprašytų sąlygų, [apeliantas] nenurodo, kaip veiklos taisyklėmis apribojama konkurencija“.
85. Reikia priminti, kad pagal jurisprudenciją sprendimų atmesti skundus teisminė kontrolė neturi skatinti Bendrojo Teismo pakeisti Komisijos atlikto Sąjungos intereso vertinimo savuoju; ja siekiama patikrinti, ar ginčijamas sprendimas nėra pagrįstas iš esmės netiksliais faktinėmis aplinkybėmis, ar jame nėra jokios teisės klaidos arba akivaizdžios vertinimo klaidos, taip pat, ar jį priimant nepiktnaudžiauta įgaliojimais (<...> 2017 m. sausio 11 d. Sprendimo *Topps Europe / Komisija*, T-699/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:2, 66 punkt[as] ir nurodyt[a] jurisprudencij[a]).
86. Nagrinėjamu atveju, kaip teisingai nurodė Komisija, Bendrasis Teismas turi ne tiesiogiai nagrinėti klausimą, ar GS 1 standartizavimo susitarimas ir jo dalyvių elgesys yra antikonkurenciniai, o nustatyti, ar [ginčijamo] sprendimo 38 ir paskesnėse konstatuojamosiose dalyse dėstant poziciją, atsakant į [apelianto] per administracinę procedūrą pateiktus argumentus, padaryta teisės klaida, akivaizdi vertinimo klaida ar piktnaudžiauta įgaliojimais.

87. Nurodydamas ketvirtąjį ir penktąjį pagrindą [apeliantas] iš esmės prašo Bendrojo Teismo konstatuoti konkurencijos taisyklių pažeidimą, tačiau nepateikė jokio argumento, kuriuo būtų siekiama įrodyti, kad priimant [ginčijamą] sprendimą padaryta teisės ar akivaizdi vertinimo klaida arba piktnaudžiauta įgaliojimais.“
51. Nurodydamas trečiąjį pagrindą apeliantas iš esmės tvirtina, kad dėstydamas motyvus Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą ir neįvykdė pareigos motyvuoti, kiek tai susiję su apelianto argumentų dėl standartizavimo susitarimų kvalifikavimu.
52. Šie argumentai turi būti atmesti.
53. Pirmiausia reikia konstatuoti, kad apeliantas nenurodė jokios teisės klaidos, kuri būtų padaryta skundžiamos nutarties 83, 87 ir 88 punktuose, o tik pakartojo faktines aplinkybes, dėl kurių Bendrasis Teismas turėjo konstatuoti, kad apelianto skunde nurodytos įmonės sudarė slaptą susitarimą. Remiantis šio sprendimo 27 punkte nurodyta jurisprudencija pakanka priminti, kad nagrinėdamas apeliacinį skundą Teisingumo Teismas, nesiremdamas faktinių aplinkybių iškreipimu, negali tikrinti Bendrojo Teismo atlikto faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimo arba *a fortiori* iš naujo vertinti faktinių aplinkybių ir įrodymų.
54. Be to, reikia pažymėti, jog apeliaciniame skunde apeliantas pripažįsta, kad būtent atsakydamas į ginčijamo sprendimo 42 punktą pateikė argumentus dėl SESV 101 straipsnio taikymo standartizavimo susitarimams sąlygų *in extenso* vertinimo, kad įrodytų, jog Komisija nepagrįstai atmetė jo skundo. Todėl skundžiamos nutarties 84 punkte Bendrasis Teismas pagrįstai konstatavo, kad apelianto argumentai iš esmės buvo nauji, palyginti su tais, kuriuos jis pateikė per administracinę procedūrą.
55. Darytina išvada, kad Bendrasis Teismas, nepadarydamas teisės klaidos, skundžiamos nutarties 83, 87 ir 88 punktuose galėjo nuspręsti, jog nurodydamas ketvirtąjį ir penktąjį pagrindus apeliantas prašė konstatuoti konkurencijos taisyklių pažeidimą, tačiau nepateikė jokio argumento, kuriuo būtų siekiama įrodyti, kad priimant ginčijamą sprendimą padaryta teisės ar akivaizdi vertinimo klaida arba piktnaudžiauta įgaliojimais, ir atmesti šiuos pagrindus.
56. Galiausiai turi būti atmestas apelianto teiginys, kad buvo pažeista pareiga motyvuoti. Kadangi skundžiamos nutarties 84–87 punktuose Bendrasis Teismas išdėstė motyvus, kuriais remdamasis atmetė apelianto ieškinio ketvirtąjį ir penktąjį pagrindus, šių motyvų ir Komisijos argumentų tapatumas neturi reikšmės vertinant šios pareigos laikymąsi.
57. Vadinas, trečiasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.
58. Kadangi nė vienam iš trijų šio apeliacinio skundo pagrindų nebuvo pritarta, reikia atmesti visą apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

59. Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas. Pagal to paties reglamento 138 straipsnio 1 dalį, taikomą apeliaciniuose bylose pagal šio reglamento 184 straipsnio 1 dalį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

- 60 Kadangi Komisija reikalavo priteisti iš apelianto bylinėjimosi išlaidas ir šis pralaimėjo apeliacinę bylą, jis turi padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jo priteisiamos Komisijos patirtos bylinėjimosi išlaidos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (devintoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Frédéric Jouvin padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jo priteisiamos Europos Komisijos patirtos bylinėjimosi išlaidos.**

Parašai.